

Man har derfor ikke kunnet finde det rigtig at bibeholde de herhenhørende Bestemmelser i 2det Stykke af § 18 i Kommissionens Udkast.

I sine almindelige Bemærkninger til Affsnittet om Nedlæggelse eller Forandring af Møller og andre Vandværker m. m. har Kommissionen udtalt, at der sikkert ikke fra Grundlovens § 82 kan reises nogen Indvending mod den i visse Tilfælde foreslaede Afgang til at kunne egpropriere Vandværker eller deslige Anlæg, der ere beliggende ved et offentligt Vandløb, og hvis Tilstedeværelse er til Hinder for Tilveiebringelsen af en henfigtsmæssigere Vandafledning, idet de Interesser, for hvis Skyld Expropriationen her foretages, allerede ere stemplede som „Almeninteresser“ derved, at det paagjældende Vandløbs Regulering foranstaltet af det Offenlige. Det turde nu vel ikke være saa ganske utvivlsomt, at et bestemt begrændset Antal — flere eller færre — af enkelte Lodsæieres Vel kan stilles lige med Almenvellet, eller at den Omstændighed, at et Anliggende er stillet under det Offenliges Tilsyn eller Ledelse, skulde være tilstrækkelig til at betegne de dette Anliggende vedrørende Interesser som Almeninteresser; men da det dog aldrig har været tvivl underkastet, at den Indskrænkning i Eiendomsretten over Jord eller den Afstaaelse af Jord, som udfordres i Anledning af et Vandløbs Regulering eller Anlægget af en ny Vandledning, naturlig kan fordres, og da det i saa Henseende ikke kan komme i Betragtning, om Afstaaelsens Omstændigheder er mer eller mindre betydelig, vil der formentlig ikke kunne reises nogen afgjørende Betænkkelighed ved, at der aabnes Afgang til at fremtvinge ogsaa de i dette Affsnit omhandlede Afstaaelser.

§ 30. Endringen i Begyndelsen af Paragrafen, der maa antages stemmende med, hvad der i Udkastet er tilfigtet, er ikkun foretaget for at tydeliggjøre den Fremgangsmaade, som skal følges i det her omhandlede Tilfælde.

§ 31. Med Hensyn til, at det ifølge Bestemmelsen i § 31, 2det Stykke, der forsaavidt stemmer med Kommissionens Forslag, bliver en administrativ Myndighed, paa hvilken det til Sidst kommer til at bero, hvorvidt Expropriation af et Vandværk eller lignende Anlæg skal finde Sted, maa det erindres, at det er en Betingelse herfor, at Landvæsenkommissionen forinden har udtalt sig for Expropriationen, og Bestemmelsen tilfigter saaledes alene en yderligere Beskyttelse for Eierens Ret. Da den Ret, der er Tale om at gjøre Indgreb i, imidlertid er lige stor, hvad enten det er et mer eller mindre betydeligt Værk, man vil have nedlagt, er der neppe Anledning til i fornævnte Henseende at stjelne mellem de forskellige offentlige Vandløb, saaledes at Afgjørelsen af Expropriationsspørgsmaalet, som af Kommissionen foreslaaet, forsaavidt angaar de mindre offentlige Vandløb i Sognekommunerne henlægges til Amts-

raadet og ellers til Indværgsministeriet, og man har derfor i alle Tilfælde henlagt Afgjørelsen til Ministeriet.

Med Hensyn til den i Kommissionens Udkast § 40, 7de Stykke, foretagne Forandring henvises til nærværende Lovforslags § 88.

Den i Begyndelsen af § 41 foretagne Tilføining tilfigter alene at tydeliggjøre, at der her, i Modsetning til det i § 47 omhandlede Tilfælde (jfr. Kommissionens Bemærkninger til denne Paragraf), handles om saadanne Tilfælde, hvor vedkommende Klager ønsker at faa tilveiebragt en almindelig Ordning af hele Vandløbet eller dog af en større Strækning af samme.

Saafernt Synsmændene ved den af dem i § Anledning af en fremkommen Besværing over et privat Vandløbs Tilstand foretagne Undersøgelse komme til det Resultat, at der ikke er Grund til at træffe nogen Foranstaltning med Hensyn til Vandløbet, og at Besværingen altsaa har været ubesjøiet, bør de ved Forretningen foranledigede Omkostninger selvsjølkelig afholdes af Klageren og ikke af Brugerne af de til Vandløbet stødende Jorder. Uagtet dette maa antages ogsaa at være Meningens med Kommissionens Forslag, har man dog anset det for rigtigst ved en i § 45 Nr. 10 foretagne Tilføining at tydeliggjøre, at der ogsaa vil kunne blive Spørgsmaal om at paalægge Klageren som saadan helt eller delvis at udrede Sagens Omkostninger.

I Kommissionens Udkast savnes der en Bestemmelse om, hvorvidt den ved en Bandsynsforretning eller eventuelt ved Landvæsenkommissionens Kjendelse tilveiebragte Ordning af de et privat Vandløb vedrørende Forhold kan forandres ved en ny Bandsynsforretning. Der er derfor tilføiet § 49 en Bestemmelse, som i saa Henseende giver en lignende Afgang til Forandring, som der er foreslaaet med Hensyn til Forandring af Regulatorer for offentlige Vandløb.

Bestemmelsen i § 53, 1ste Stykke, hvorefter § en fuldstændig eller delvis Forlægning af en Sø, som ikke er sat under offentligt Tilsyn, kun kan finde Sted med alle Lodtagernes Samtykke, kan ikke egenlig siges at høre hjemme i en Lov om Bands Afledning og Afbenyttelse. Grunden til, at den af Kommissionen er medtagen, maa imidlertid søges deri, at det har været Meningens at ophæve hele den hidtil gjældende Vandløbslovgivning, derunder ogsaa Forordningen af 25de Juni 1790, fra hvis § 5, der er antaget at indeholde den almindelige Regel om Agangen til at udtørre Søer, i hvilke flere ere lodtagne, den heromhandlede Bestemmelse er hentet. Med Hensyn hertil har Ministeriet ei heller fundet nogen afgjørende Betænkkelighed ved at bibeholde den.

Den af Kommissionen i Udkastets § 57, 3die § Stykke, foreslaede Bestemmelse, hvorefter Landvæsenkommissionen undtagelsesvis, naar det maa anses utvivlsomt, at ogsaa andre Eiendomme end